

Charles Claeys... vanuit de kliniek...

Het was voor ons aangenaam te vernemen dat het boekje van Heyst Leeft zorgt voor aangename momenten, blijkbaar ook als men gehospitaliseerd is.

Meer nog, Charles Claeys kreeg inspiratie om nog maar eens een bijdrage te leveren.

Hij begint alvast met de puntjes op de i te plaatsen : de pastoor van Duinbergen noemde Cordy (*door ons verkeerdelijk getikt Corti*).

Het Astridplein wil ik even speciaal belichten, want dit plein – de markt van Duinbergen – bleef zeker tot het begin van de jaren zestig de volledige eigendom van de heer Petrus Vandaele. Een Brussels aannemer met grote bekendheid die veel villas in Duinbergen en langs de ganse Belgische kust heeft gebouwd.

Iedere week werd er in Duinbergen markt gehouden, hoofdzakelijk groenten en fruit... maar de plaatselijke handelaars kwamen daar tegen op.

Met 2/3 kwamen zij mij vinden en na de nodige uitleg te hebben ontvangen, schreef ik naar de heer Petrus Vandaele. Hij zond mij een vijftal ondertekende brieven, waarbij hij de marktkramers gratis liet staan op zijn eigendom.

De politie kwam ter plekke maar aangezien het op privé-grond was en gelet op de brief van de eigenaar kon er niet opgetreden worden.

Dit bleef zo'n tweetal jaren aanslepen. Bij een bezoek aan de heer Vandaele te Brussel, stelde ik voor om het marktplein te verkopen aan de gemeente.

Na overleg met schepen Georges Parez kwam het tot een vergelijk.

De voorwaarde was dat het plein "Astridplein" zou noemen. De heer Vandaele was, net als ik, royalist. Hij was ook een echte liberaal, en wellicht is dat de reden dat het allemaal zo moeilijk verliep.

De heer Vandaele kreeg ook zijn "Vandaelelaan" en verkocht het plein. Denkelijk waren zijn twee wensen en de som geld in orde...

Ik vond het de moeite waard om dit eens in detail neer te pennen.

Vriendelijk gegroet,

Charles Claeys
27 november 2001